

פקודת מסי עליה

מס' 21 לשנת תש"ח—1948

מועצת המדינה הזמנית מחוקקת בזה לאמור:

1. (א) המסים המפורטים בתוספת לפקודה זו ישולמו בעד הרשיונות המפורטים בה.
(ב) כל מס מהמסים האלה ישולם בשעת מתן הרשיון לידי הפקיד הנותן את הרשיון.
2. שר העליה רשאי, בצו שיפורסם בעתון הרשמי, לתקן או להחליף את התוספת לפקודה זו, ולשנות את סדרי התשלום המפורטים בסעיף 1 (ב).
3. תקנה 13 (1) לתקנות העליה — בטלה.
4. בפקודה זו יהא לכל מונח אותו מובן שיש לו בפקודת העליה, 1941, אלא אם נובעת כוונה אחרת מגופו של ענין.
5. שר העליה ממונה על ביצוע פקודה זו, והוא רשאי להתקין תקנות בכל ענין הנוגע לביצועה.
6. תוקפה של פקודה זו הוא למפרע מיום ו' באייר תש"ח (15 במאי 1948).
7. פקודה זו תיקרא בשם "פקודת מסי עליה, תש"ח—1948".

תוספת

מיל לירות	סוג הרשיון
1.000	(א) רשיון עליה הניתן לאדם שמלאו לו שמונה עשרה שנה (ב) ויזת כניסה חד פעמית הניתנת —
1.000	(1) בחוץ לארץ (2) בתחנת גבול, בחוף כניסה או בשדה תעופה
1.500	במדינת ישראל (ג) ויזת מעבר חד פעמית הניתנת —
0.500	(1) בחוץ לארץ (2) בתחנת גבול, בחוף כניסה או בשדה תעופה
1.000	במדינת ישראל (ד) ויזת יציאה וחזרה —
1.000	(1) שכוחה יפה לנסיעה אחת (2) שכוחה יפה למספר נסיעות
2.000	(ה) רשות לתייר להאריך את זמן שהותו במדינת ישראל (ו) תעודת מסע הניתנת לפי סעיף 3
1.000	לפקודת הפספורטים, 1934

דוד בן-גוריון

ראש הממשלה

משה שפירא

שר העליה

פליכס רוזנבליט

שר המשפטים

ו' באב תש"ח (12 באוגוסט 1948)